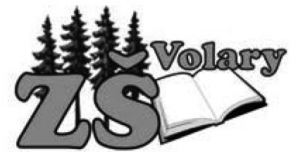

Základní škola Volary

Vážení rodiče, spoluobčané a přátelé naší školy,

dovolte, abych Vás pozval na setkání, které se bude konat v budově druhého stupně 9. 3. 2009 v 17.00 hodin. Tématem tohoto setkání bude možné sloučení budov, prezentace záměru budoucnosti naší základní školy a ukázka prostor pro 1. stupeň. Všechny Vás srdečně zveme

Za vedení školy Mgr. Petr Horálek

Zápis do mateřské školy

Vážení rodiče, milé dětičky,

srdečně vás zveme na zápis do Mateřské školy Volary.

Zápis do Mateřské školy ul. Revoluční 448, Volary se koná ve středu 25. března 2009 od 8.00 do 15.00 hodin.
Na zápis do Mateřské školy Sídliště Míru 117, Volary přijďte ve čtvrtek 26. března 2009 od 8.00 do 15.00 hodin.

Rodiče, s sebou si přineste rodný list dítěte a doklad o očkování Vašeho dítěte.

Kapacita škol je dostatečná, určitě vaše dítě do mateřské školy zapíšeme.

Za vedení MŠ se na vás těší ředitelka školy Tereza Votavová a zástupce školy Dagmar Amlerová

V březnu nás čeká první jarní den

Z jednání rady města

dne 12. 1. 2009

Rada města schvaluje:

* návrh na uzavření smlouvy o podmínkách poskytnutí dotace z ROP NUTS II Jihozápad - rozvoj místních komunikací

14. 1. 2009

Rada města rozhodla:

* uzavřít Smlouvu o vytvoření díla na filmové reportáže s panem Janem Voldřichem pro rok 2009

* pronajmout na dobu neurčitou firmě Stabe Group Prachatice nebytové prostory v objektu na st. pozemku p.č. 1896, část nebytových prostor v objektu na st. pozemku p.č. 1892 a část stavebního pozemku p.č. 796/1 za účelem skladování a prodeje stavebních materiálů, zahradních architektonických prvků a keramiky

* pronajmout Petru Neumanovi nebytové prostory č. 103 v přízemí domu v ulici 5. května za účelem maloobchodního prodeje nábytku, elektro výrobků a bytových doplňků

Rada města bere na vědomí:

* předloženou zprávu komise o posouzení a hodnocení nabídek veřejné zakázky malého rozsahu "Revitalizace prostranství před ZUŠ" a v souladu s podmínkami výběrového řízení na zhotovitele projektové dokumentace rozhodla přidělit tuto zakázku Ing. Petru Lampovi, Stachy

* předloženou zprávu komise o posouzení a hodnocení nabídek veřejné zakázky malého rozsahu "Světelné signalizační zařízení" a v souladu s podmínkami na zhotovitele projektové dokumentace rozhodla přidělit tuto za-

kázku Ing. Miroslavu Janouškovi, Prachatice

dne 28. 1. 2009

Rada města bere na vědomí:

* předložený koncept slučování I. a II. stupně ZŠ a doporučuje s tímto konceptem seznámit zastupitele a veřejnost

Rada města schvaluje:

* bezúplatný přístup na internet v Městské knihovně Volary a to s platností od 1. 2. 2009

* vyhlášení výzvy k podání nabídky na dodavatele stavebních prací na akci "Parkoviště před čp. 280, 281"

* vyhlášení výzvy k podání nabídky na vypracování projektové dokumentace na akci "Výstavba kolumbária na hřbitově ve Volarech"

Informace z radnice

POKLADNA - POKLADNÍ HODINY

PONDĚLÍ	8.00 - 9.00	10.00 - 11.00	12.30 - 13.30	15.00 - 16.30
ÚTERÝ	8.00 - 9.00	10.00 - 11.00	12.30 - 13.30	
STŘEDA	8.00 - 9.00	10.00 - 11.00	12.30 - 13.30	15.00 - 16.30
ČTVRTEK	8.00 - 9.00	10.00 - 11.00	12.30 - 13.30	
PÁTEK	8.00 - 9.00	10.00 - 11.00	12.30 - 13.30	

V době nepřítomnosti zastupuje **kancelář č. 5** - přízemí vpravo

PODATELNA

PONDĚLÍ	8.00 - 11.30	12.00 - 17.00
ÚTERÝ	7.30 - 11.30	12.00 - 15.00
STŘEDA	8.00 - 11.30	12.00 - 17.00
ČTVRTEK	7.30 - 11.30	12.00 - 15.00
PÁTEK	7.30 - 11.30	12.00 - 14,30

V době nepřítomnosti zastupuje podatelnu **kancelář č. 9**, případně **kancelář č. 3**

Internet zdarma

Rada města ve snaze usnadnit přístup k veřejnému internetu rozhodla o tom, že od letošního února je užívání internetu v naší knihovně pro všechny zájemce z řad čtenářů i veřejnosti zcela bez poplatků, tedy zdarma. Navíc tajemník městského úřadu Ing. František Pokorný vyjednal pro městský server vyšší rychlost a větší objem dat za nižší cenu nežli dosud.

Přejme uživatelům této služby nejen spokojenost s možnostmi internetu, ale třeba také poznání, že i sebemodernější počítače pořád ještě stárnou rychleji než lidé. Po otevření knižního trhu před dvaceti léty je dnes stále těžší najít někoho, kdo čte stejnou knihu jako vy. A s internetovými stránkami je to podobné. Je už znakem současné doby, že k získání informací o dění v sousední ulici či vsi

potřebujeme celosvětovou informační počítačovou síť... Inu, proč ne.

Za shlédnutí tak stojí třeba stránky www.mestovolary.cz, www.prachatickonews.cz, www.volary-pocasi.cz či www.volary.vesele.info. Vedle toho nadále platí, že nejlepší tipy na zajímavé internetové odkazy a adresy se dozvíte v hospodě či v sauně, o vlaku nemluvě. *Roman Kozák*

Daňová přiznání

PRACOVNÍCI FINANČNÍCH ÚŘADŮ BUDOU POMÁHAT POPLATNÍKŮM DANĚ Z PŘÍJMŮ FYZICKÝCH OSOB.

V rámci zlepšování svých služeb Česká daňová správa připravila i pro letošní rok některá opatření, která vycházejí vstříc poplatníkům daně z příjmů fyzických osob. I letos budou přiznání k této dani vybírána pracovníky Finančního úřadu v Prachaticích přímo v našem městě. Přitom nepůjde jen o prostý výběr přiznání k dani z příjmů fyzických osob, ale budou zde poskyto-

vány i relevantní informace potřebné pro jeho vyplnění.

Tiskopis daňového přiznání k dani z příjmů fyzických osob bude k dispozici od 2. 3. 2009 na městském úřadě.

Výběr přiznání k dani z příjmů fyzických osob a pomoc občanům při jejich vyplnění se po dohodě se starostkou uskuteční v zasedací místnosti v přízemí Městského úřadu ve Volarech ve dnech 2. března 2009 v době od 10.00 do 15.30 hodin a 16. března 2009 v době od 10.00 do 16.30 hodin.

Plavecký bazén informuje

Od měsíce března připravujeme "Saunování rodičů s dětmi".

Sauna - slovo, které v poslední době stále více čteme. Jde o horkovzdušnou lázeň spojenou s ochlazením, nejčastěji studenou vodou. Pravidelné saunování zvyšuje odolnost organismu proti běžným infekcím horních cest dýchacích. Ukazuje se, že zdravotní obtíže z nachlazení jsou způsobeny hlavně změnami klimatických činitelů. Proto se v prevenci zaměřujeme na to, abychom posílili přizpůsobivost těla na změny klimatu. Úmyslnému zvyšování odolnosti na výkyvy počasí říkáme otužování. S otužováním je nejlépe začínat již v útlém věku. Je to jeden z neúčinnějších způsobů zvyšování odolnosti, a tak schopnosti předcházet skupině chorob

označovaných jako choroby z nachlazení. Jako jedno z nejvhodnějších zařízení pro zvyšování odolnosti se jeví lázeň v sauně. Vliv sauny se vhodně využívá při léčbě některých chronických onemocnění především dýchacího systému, jako při chronické rýmě, při zánětech vedlejších nosních dutin, chronického zánětu průdušek, průduškovém astmatu apod. Pravidelné sanování odstraňuje pocit nervozity, nechutenství, nespavost, vede k duševní relaxaci a dobré náladě.

A proto každé pondělí od 16.00 do 19.00 hodin bude provoz sauny, s vhodně nastavenou teplotou, vyhrazen pro saunování rodičů a jejich dětí. První saunování můžete vyzkoušet již 2. 3. 2009

Eva Dočekalová, ředitelka SSZ

Měření radarem leden 2009

Celkový počet záznamů	15 958
Průměr vozidel za 1 hodinu	133
Průměrná rychlost	47,7 km/h
Max. rychlost	124 km/h
Redukce rychlosti	6,0 km/h

(snížení u radaru)

Vozidel jedoucích 100 a rychleji bylo zaznamenáno 6, 85 % vozidel jelo maximálně do 57 km/h.

Největší pohyb vozidel byl v pondělí.

A ještě několik údajů:

Nejrychlejší vozidlo - 124 km/h - vjíždělo do Volar 21. ledna ve 14,05 hodin a u radaru snížilo rychlost na 101 km/h.

Druhému nejrychlejšímu vozidlu bylo naměřeno 123 km/h v pátek 23. ledna v 11,10 hodin a u radaru snížilo rychlost na 107 km/hod. Dá se předpokládat, že obě vozidla projížděla touto rychlostí přes nedaleký přechod pro chodce u prodejny ESO. Tento přechod je využíván převážně dětmi ze základní školy. Co chybělo k tragické nehodě?

V současné době je ve fázi zpracování projektové dokumentace výstavba semaforu u tohoto přechodu, který by měl přispět k větší bezpečnosti chodců.

Pavel Kohout, ředitel TS

Společenská rubrika

V měsíci únoru oslaví z našich členů své narozeniny

*paní Blažena Hvězdová
paní Marie Štěpánková
paní Růžena Hölingerová
paní Jarmila Topčevská
paní Marie Voldřichová
paní Milada Tržilová*

Všem jmenovaným všechno nejlepší, hlavně hodně zdraví a spokojenosti do dalších let přeje

Výbor zdravotně postižených Volary

Dne 12. března 2009

tomu bude již rok,

*co nás navždy opustil náš drahý
a milovaný manžel a tatínek,*

Jan Voráč.

S bolestí v srdci vzpomíná rodina

Dřevařské stejskání

Již tradiční setkání bývalých dřevařů je připraveno na sobotu **21. března 2009.**

*Sejdeme se tentokrát
v hotelu Chata
od 16.00 hodin*

*a budeme vzpomínat na léta
strávená v kolektivu pracovníků
Jihočeských dřevařských závodů.*

S radostí přivítáme i rodinné příslušníky.

K tanci a zpěvu nás doprovodí harmonikářské duo Míly Pence z Chrobol.

Jak jsme pracovali?

Dne 30. 1. 2009 se sešla výroční členská schůze Svazu tělesně postižených ČR o. s. Městská organizace Volary. Při hodnocení činnosti naší organizace jsme vycházeli ze zpracovaného plánu práce na rok 2008. V tomto plánu jsme si vytyčili několik úkolů. Byly to následující úkoly.

Zajistit zájezd do Homolí na setkání Harmonikářů, což se nám povedlo, zajistit rekondiční pobyty našich členů v M. Lázních, v Hnačově na Klatovsku, rekondiční pobyt v termálních lázních v Podhajskej na Slovensku. Mariánské Lázně a Podhájskou jsme zajišťovali prostřednictvím Centra denních služeb a O.V.STP Prachatice. Rekondice Hnačov jsme si zajišťovali sami. Škoda jen, že byl tak malý zájem, což se promítlo i v nákladech na jednoho účastníka.

V červenci jsme uspořádali zájezd

do Jámy na Festival dechových hudeb, který měl velký ohlas ze strany zúčastněných. Také jsme uspořádali posezení při táboráku spojené s opékáním vuřtů. Této akce se pomalu začínají zúčastňovat i ostatní občané Volar, což je jenom ku prospěchu věci.

V srpnu jsme se jeli kulturně vzdělávat, a to do divadla na otáčivé hlediště na představení Cikánský Baron. Přálo nám počasí, proto jsme shlédli nádherné představení pod nejvyšším stropem. Bylo to prostě nádherné.

Před vánočními svátky jsme uspořádali tzv. vánoční pečení cukroví pro naše osamělé členy. Toto vánoční pečení se praktikuje již několik let a vždy s velkým ohlasem od obdarovaných. Na závěr roku, abychom jenom nepracovali, jsme se i pobavili při Mikulášské zábavě.

Na závěr mého povídání chci vzkázat všem, kdo by měl zájem přijít mezi nás, dveře jsou otevřené pro každého, kdo projeví zájem. Do určité míry zastupujeme i klub důchodců, který ve Volarech není.

A co připravujeme v tomto roce? Na den 25. března 2009 od 18.00 hodin přednášku "Čarovné a léčivé studánky z Šumavského podhůří". Srdečně Vás všechny zveme do společenského sálu volarské radnice.

Na úplný závěr touto cestou děkuji všem sponzorům, kteří nám jakýmkoliv způsobem přispěli na naši činnost. Nebudu je vyjmenovávat, doufám, že se všichni poznají. Ještě jednou moc děkujeme za všechny příspěvky.

*Za organizaci STP ČR o. s. Volary
Augustin Sobotovič*

Revitalizace železnice

Projekt revitalizace železniční trati Volary - Kájov prošel v únoru připomínkovým řízením na odboru výstavby Městského úřadu ve Volarech. Hlavním cílem je zvýšení traťové rychlosti na 80 km/hod., zvýšení bezpečnosti řízení provozu a zlepšení kultury cestování. Projekt obsahuje celou řadou technických úprav a zdokonalení, v první řadě systém dálkového ovládacího zařízení DOZ, dále pak pokládku nového kolejového svršku mezi Č. Křížem a Černou v Pošumaví, vybudování vyvýšených středových nástupišť v nácestných stanicích, instalaci informačních tabulí ve stanicích a traťového rozhlasu, osazení dalších samovratových výhybek a jejich vyhřívání při teplotách pod bodem mrazu atd. Jen v samotné železniční sta-

nici Volary se tyto úpravy dotknou 13 výhybek. O potřebnosti zlepšení služeb hromadné dopravy není pochyb, a tak si

jen přejme rychlé uskutečnění výše uvedeného projektu.

R. Kozák

Železniční současnost a historie se na Volarsku potkávají často a běžně.

ZÁMEČNICTVÍ PAHORECKÝ

Svářečské práce a stavební zámečnictví včetně žárového zinkování

Vyrábíme vrata, branky, křídlové a samonosné brány, plotové dílce, zábradlí, Mříže, regály, kotce, sklepní kóje a další drobné zámečnické práce. Od návrhu po montáž.

Tel. 775 115 302 * V Kasárnách, Volary * www.pahorecky.cz

Hospic sv. Jana N. Neumanna

Hospic sv. Jana N. Neumanna v Prachaticích, specializované zdravotnické zařízení, je v provozu čtvrtým rokem. Přichází na řadu ve chvíli, kdy medicína vyčerpala veškeré cesty vedoucí k vyléčení. Při zachování odborné léčby s každodenní přítomností lékařů, dopřáváme pacientům kvalitní ošetrovatelskou péči, vysoký komfort prostředí a režim, na který jsou zvyklí z domova. Vycházíme z úcty k člověku jako neopakovatelné lidské bytosti.

Rovněž nabízíme pobyty na omezenou dobu pro pacienty, jejichž pečující rodina si potřebuje odpočinout a např. po návratu z dovolené si vezmou blízkého zpět do péče domů. Jiným typem krátkodobého pobytu je možnost hospitalizace za účelem nastavení léčby (např. léčby bolesti), po níž se pacient vrací zpět domů do domácího ošetřování. Disponujeme též půjčovnou pomůcek včetně přístrojů, jako jsou automatická polohovací lůžka, koncentrátory kyslíku, automatické dávkovače analgetik a řada dalších.

Kapacita zařízení je 30 lůžek, většinou na jednolůžkových pokojích, vždy vybavených přistýlkou, na které příbuzný může kdykoli pobývat u svého blízkého. Přítomnost rodiny u nemocného velmi vítáme a podporujeme. Režim návštěv je přizpůsoben potřebám pacienta 24 hodin denně. Rovněž hmotné zázemí vychází vstříc vysokým nárokům. Ať se již jedná o bezbariérovou dispozici budovy, přilehlý klidný rozsáhlý parkový areál, automatická polohovací lůžka s aktivními antidekubitními matracemi, televizor nebo možnost připojení k internetu na každém pokoji, společenská místnost, zimní zahrada, bohoslužby, různé kulturní akce a tvořivé práce s klienty.

Je škoda, že mnozí pacienti jsou překládáni či zůstávají na vícelůžkových nemocničních pokojích bez přistýlek, ačkoli pro ně bylo na jihu Čech vybudováno toto (pro každého finančně dostupné) moderní zařízení s vybavením i péčí odpovídající jejich specifickým potřebám.

Proto, vážení čtenáři, kdokoli se budete chtít podívat na exkursi či prohlídku do hospice, jste vítáni. Skutečnost je totiž mnohem hezčí a milejší, než řada zkrslých představ. Více informací naleznete na www.hospicpt.cz či tel. číslo 388 311 726.

Mnoho dopisů, jež dostáváme nás utvrzuje, že rodiny, které nám svěřily blízkého do péče, nelitují toho, že si vybrali třeba i vzdálenější zařízení. Protože moderní technika překonala všechny vzdálenosti, nevytvořila však žádnou blízkost... My ji máme pro Vás připravenou!

Dobrý den, dnes jsou tomu právě 2 roky, co moje máma odešla do jiného světa. Posledních pár týdnů svého života strávila ve Vašem hospici a já denně děkuji Bohu, že nám bylo dáno setkat se právě s Vaším personálem v prostředí Vámi vytvořeném. Znovu a znovu si vybavuji dny, které jsem v hospici mohla prožívat v její společnosti. Byla klidná, usměvavá, uvolněná. Tím byla naplněná atmosféra celého hospice; každý, s kým jsem se u Vás setkala, měl kdykoliv povzbuzující úsměv, pár milých slov, chvilku na uvaření čaje, emoční podporu. Nikdy ani jediný náznak nevole, únavy, nesouhlasu, spěchu. Hluboce se před Vámi skláním a děkuji. Děkuji. Vzpomínám na Vás s láskou a pokorou, naučili jste mne hodně. Přeji Vám dny naplněné radostí, klidem a láskou. (Z dopisu příbuzné pacienta v hospici).

Robert Huneš, ředitel hospice

POMOC V PÉČI O VAŠE NEMOCNÉ

Vám nabízí

- poradenství
- půjčovna pomůcek
- možnost hospitalizace :

- nepřetržitá lékařská péče
- jednolůžkové pokoje s přistýlkou pro blízkou osobu
- příjemné prostředí a rodinná atmosféra
- poctivá ošetrovatelská péče o těžce nemocné
- neomezené návštěvy 7 dní v týdnu a 24 h denně
- finanční dostupnost pro všechny

Nezávazná možnost prohlídky zařízení kdykoli !

tel.: 388 311 726
web: www.hospicpt.cz
email: info@hospicpt.cz

Představujeme členy Rady města Volary

V tomto čísle VZ na otázky redakční rady odpovídal pan Jan Zámečník.

1. Čím jste chtěl v dětství být?

Radním města Volary. :-) Ne, teď vážně. Moc si nevzpomínám, ale pravděpodobně něco kolem aut a bagrů.

2. Jaké máte záliby?

Cestování, turistiku, saunu, historii (hlavně období 2. sv. války) a s přítelkyní objevujeme české hrady a zámky.

3. Jakou historickou postavu obdivujete?

Tyto historické postavy budou vedle sebe vypadat divně, ale i přesto Vám je prozradím. Určitě 40. amerického prezidenta Ronalda Wilsona Reagana. A pak všem dobře známého Josefa Švejka.

4. Jak si představujete ideální dovolenou?

Dopoledne např. výšlap do hor, večer termál, sauna nebo masáž, a pak dobré víno. Ideální je pro mne taková dovo-

le, při které se aktivně vyžiji i odpočinu a načerpám nové síly. Takže hory, moře a poslední dobou termální prameny a lázně (péče o sama sebe, to je fajn).

5. Jakému sportu dáváte přednost ať už jako divák nebo jako aktivní účastník?

Pasivně určitě hokeji - fandím HC Mountfield České Budějovice. Občas je zajedu podpořit také přímo na stadion. Jinak od mala jsem jezdil s rodiči na kole a v zimě na běžkách. Rekreačně se nebráním žádnému sportu - kolo, tenis, bowling, v zimě běžky. Doufám, že brzy okusím kouzlo sjezdového lyžování. Zatím jsem se k tomu ještě nedostal.

6. Jaké je vaše zamilované jídlo?

Každé, které je pro mne připraveno s láskou. Ale jinak staročeská klasika - pečená kachnička, zelíčko a bramborový knedlíček. Nedávno jsem ochutnal šneky - musím přiznat: zajímavé.

7. Jaké zvíře je vám sympatické a proč?

Fauna jako taková je velmi tajemná a krásná. Pokud mám vybrat jedno zvíře, tak asi tučňák. Proto jak vypadá. :-)

V Teplicích u Pravřídla.

Z Egypta do Jordánska

V lednu se uskutečnila ve společenském sále radnice velmi zajímavá cestopisná beseda.

Vladimír Martan se svou přítelkyní Lenkou Skuhravou přivezli povídání o zajímavé cestě. Jelo se z Egypta přes Suez do Jordánska. Vše bylo doprovázeno perfektním výkladem a počítačovou projekcí fotografií. Viděli jsme obyčejný život Egyptanů, dlouhou cestu kolem Suezského průplavu až do Jordánského

kouzelného města Petra. Projeli jsme dvě moře, Středoziemní a Rudé. Zajímavostí je kromě toho, že průplav je 160 km dlouhý a tato moře spojuje, že jedete téměř souběžně s loděmi. Vše končilo v tajemném městě Jordánska v Petře. Toto zapomenuté město, které známe z filmů o Indiana Jonesovi, bylo úchvatné. Pískovcové dílo přírody nadchlo téměř tři desítky posluchačů. Vše skončilo pohlédnutím do knih o místech,

která byla představena. Kdo chtěl, mohl si prohlédnout suvenýry hlav, které jsou vidět na pyramidách, a zajímavý naba-tejský náhrdelník.

V závěru oba průvodci, kteří jsou z pobočky CK Oceán z Prachatic, poděkovali za výdrž a oba konstatovali, že i když jsou ve Volarech poprvé, tak byli překvapeni zájmem a líbilo se jim natolik, že připraví další cestopis.

Akce, kterou připravily vedoucí knihovny Věra Pálková s knihovnicí Ladislavou Škrnovou, byla zajímavá a oběma dámám děkuji touto cestou za všechny přítomné.

Ladislav Beran

MĚSTSKÁ KNIHOVNA VOLARY ve spolupráci s CA OCEAN

Vás zve do společenského sálu města Volary na

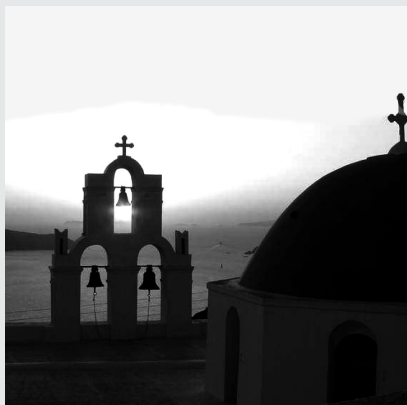
cestopisnou přednášku s promítáním diapositivů VÝCHODNÍ STŘEDOMOŘÍ

Toulky starým tureckým městem Alanye - měšity, přístav, historická pevnost, bájná pláž královny Kleopatry.

Pokračování cesty na legendární ostrov Kréta s památkami minojské kultury, středověkými městy a krásnými plážemi.

A na závěr Théra - nejkrásnější ostrov Řecka - Santorini, úchvatná města postavená v kráteru vybuchlé sopky.

Přednáška se uskuteční 16. 3. 2009 od 18.30 hodin

INTERNET..

TERMSnet na frekvenci **5 GHz!**

Home 1M za 250 Kč ^{s DPH}

Home 3M za 350 Kč ^{s DPH}

Home 6M za 490 Kč ^{s DPH}

ZCELA NOVÉ BEZLIMITNÍ TARIFY!

➤ první měsíc testujte **ZDARMA!!!**

➤ služba **HELPLINE**

pomoc zákazníkům **ZDARMA**

Pro více informací:

TERMS a.s.

+ 420 387 685 148

+ 420 606 687 309

wifi@termsnet.cz

Měření a instalace:

TAUcomputer

+ 420 602 804 077

tous@taucomputer.cz

Klostermann ve Volarech

Loňský rok se nesl ve znamení jubilea Karla Klostermanna (1848-1923), ale myslím, že by byla škoda všimát si tohoto šumavského autora jen o výročí. Oč je nám Stifterova Horní Planá bližší, o to jsou zase Klostermannovy realistické romány a črty čtivější.

Před léty jsem v autorově tvorbě hledal nějakou zmínku o Volarech či jeho spojitost s naším městem. Nalezl jsem ji v Klostermannových dvoudílných vzpomínkách na dětství, které vyšly souborně roku 1926 u vydavatele J. R. Vilímka pod názvem Červánky mého mládí.

„O prázdninách ze sexty do septimy jsem je navštívil v Lipce, kde jsem pobyl asi týden. Vzpomínám na vyjíždky koňmo, na bohaté lovy pstruhů v potoce, protékajícím roklí řečenou Bärenloch,

na dlouhé procházky v krásných hlubokých lesích tamního revíru, na návštěvy ve starých sklárnách v Kaltenbachu a na výstup na Boubín, Basum a Schreiner a na veselou společnost ve Vimperku. Ach, byly to krásné časy!“ vzpomínal Klostermann.

Lze dohledat, že do primy mladý Karel nastoupil v roce 1857 a maturoval v roce 1865. Na Schreiner čili Bobík tudíž vystoupil v létě roku 1863, což byl pro staré Volary nezapomenutelný a přelomový rok! V noci 22. července 1863 zachvátil město obrovský požár, jemuž padlo za oběť na šedesát domů a usedlostí. Hovořilo se o zničení poloviny města na levém břehu potoka.

To otvírá prostor k dohadům: viděl student Klostermann staré roubené Volary

jako jeden z posledních anebo naopak vystoupal na Bobík, aby shlédl požářiště? Pro první verzi mluví to, že o zničujícím požáru města se Klostermann nijak nezmínil. Pro druhou pak domněnka, že důvodem k výstupu na Bobík mohla být právě vyhlídka na postižené město.

Ostatně, postkatastrofická turistika existovala již tehdy. Studie německých badatelů I. Jordana, M. Franka a P. Praxla uvádí, že nejstarší prokazatelně přesně datovaná fotografie z prostředí horské Šumavy pochází z roku 1863 a zachycuje právě požárem stíženou Volary.

Ať tak nebo tak, Klostermannovo dílo zůstává čtivé a čtené podnes, ať již pro autorovu dokonalou znalost prostředí či pro jeho schopnost zachytit Šumavu výstižně a věrně. Mimo chodem, volarská městská knihovna nabízí čtenářům na třicet knih Karla Klostermanna či jemu věnovaných.

R. Kozák

Obnova kapliček

Předloni byla péčí volarské radnice opravena výklenková kaplička na Stögrově Hutí, vloni se dostalo zásadní obnovy dvěma kapličkám v bývalých Cudrovičích a nového barevného kabátu velké kapli pod volarskou křížovou

cestou. Také letos požádal odbor investic a správy majetku naší radnice o dotaci z krajského rozpočtu na opravu další z volarských kapliček, tentokráté té u zahrádkářské kolonie (viz snímek).

R. Kozák

7. ročník turnaje v nohejbale

Poděkování sponzorům

V sobotu 14. února se v tělocvičně ZŠ Volary konal již 7. ročník turnaje v nohejbale.

Turnaje se zúčastnilo osm družstev a všichni zúčastnění by touto cestou rádi poděkovali sponzorům, kterými byli: **RekonInsta - p. Ferenčík ml., Truhlárna Kadlec, Beton H+Š, Karel Pocklan, p. Kovář - hospoda Grobián Lenora a Spar Čkyně.**

(red)

Oznámení pro veřejnost

Ve dnech 26. března od 12.00 hodin do 27. března do 15.00 hodin bude z technických důvodů uzavřen provoz Městského úřadu Volary. Pro veřejnost bude provoz Městského úřadu ve Volarech zabezpečen v sobotu dne 28. března 2009 v době od 8.00 do 10.00 hodin.

Děkujeme za pochopení.

Ze vzpomínek pana učitele Kálala

Pokračování vyprávění z minulého čísla Volarského zpravodaje

Jazykový Babylón

Národnostní složení žáků mlynářovické školy bylo pestré. Asi polovina dětí byla národností německé, druhá polovina slovenské. Byly to děti reemigrantů z Rumunska, jejichž předkové odešli ze Slovenska do Rumunska za lepším životem kolem roku 1850. Zdá se, že lepší život v sedmihradských horách nenašli. Žili tam ve vesnicích, které svou úrovní připomínaly české vesnice na rozhraní devatenáctého a dvacátého století. Většina přesídlenců neznala prkenné podlahy, měli jen udusanou hlínu. Nechtěli zpočátku užívat ani vlak a vysvětlovali mi, že byli zvyklí v Rumunsku vykonávat pěšky větší vzdálenosti, než bylo nějakých dvacet kilometrů do Prachatic. Většina dospělých nechodila do školy. Neuměli číst a psát. Například ze slovenských dospělých osídlenců v Mlynářovicích uměl číst a psát jen Josef Merčák, který si své bytí velmi nedokonalé privilegium žárlivě střežil a mé pokusy zbavit dospělé reemigranty ngramotnosti neviděl rád. Ale o tom až později.

Jediný žák, který se nepřihlásil k německé nebo slovenské národnosti, na mou otázku, zda je Čech, odpověděl záporně a hrdě mi sdělil: „Já su Moravák!“ Z národnostního složení už předem vyplývalo, že s výukou českého jazyka budou potíže, bez ohledu na to, že škola měla k dispozici dostatek českých učebnic. Slovenština, kterou od svých spolužáků děti německé národnosti slyšely, stejně jako často velmi zkomolená čeština z úst dětí německé národnosti odposlechu správné výslovnosti, správných tvarů a rozšiřování slovní zásoby nijak nepřispívaly, spíše byly výuce na závadu.

Jak to bylo pro děti německé národnosti těžké, mohl bych demonstrovat na příkladu jednoho milého a poslušného žáčka třetího postupného ročníku, jehož jsem se rozhodl stůj co stůj naučit psaní vyjmenovaných slov po „b“. Záměrně jsem si vybral slovo „býk“, neboť jsem správně předpokládal, že obsah je malému Otovi bezpečně znám už proto, že ve vsi obecní býk byl a nebylo dítěte, které by pod tímto slovem nemělo zcela kon-

krétní představu. Na mou otázku zda ví, co je to býk, Otík radostně přisvědčil a poučil mne, že toto zvíře se momentálně nachází u pana Chromka, což jsem nevěděl, ale bylo to možné, neboť plemeník skutečně putoval od jednoho chovatele skotu ke druhému. „Oto“, řekl jsem mu, „ptám se tě proto, abys věděl, že v tomto slově se píše ‚y‘. Rozumíš mi?“ Po chvilce vysvětlování jsem jej vyzval, aby vzal křídlo a šel všem dětem ukázat, jak dával pozor a aby na tabuli krasopisně napsal slovo „býk“. Otík šel mé přání splnit, ale když jsem si jeho výtvar přečetl, stálo na tabuli (ale krasopisně) „PEJK“. V tu chvíli jsem litoval, že nemám vedle sebe Jana Ámose, aby mi poradil, jak dál. A tak jsem do omrzení vysvětloval, že se nemůže psát „papička“, když je to babička, že „dědi“ je něco jiného než děti, každou hodinu, ve všech předmětech a v písemných projevech zvláště. Přitom jsem musel pečlivě opravovat, klasifikovat a nedávat jenom špatné známky, neboť mé děti na jazykovém handicapu nenesly nejmenší vinu. Právem jsem se obával, že ne všichni učitelé a ne ve všech školách budou brát stejné ohledy. Kde se to nedělo, výsledkem byli frustrovaní žáci, jimž se mnohdy nedostalo ani úplného základního vzdělání jenom proto, že se narodili do doznívajících poválečných zmatků. Zase se potvrdilo, že vždycky nejvíce trpí ti, kteří o ničem nerozhodovali a chodit věci nemohli ovlivnit.

Měl bych se zmínit i o vlastním jazykovém vybavení. Byl jsem válečné dítě, neboť když vypukla druhá světová válka, začal jsem chodit do druhé třídy tehdejší obecné školy. V době vzniku Protektorátu Čechy a Morava mi ještě nebylo osm let a prodělal jsem dlouhých šest let poněmčování školství a veřejného života. Němčina byla všude. Všechna hlášení rozhlasu byla nejdříve v německém jazyce a teprve potom česky, každý psaný text, který se na veřejnosti objevil, byl buď jenom německy nebo nejvýše německo-česky, včetně označení ulic, obchodů, dopravních ukazatelů atd. To se dělo s maximální důsledností. Přidám-li k tomu vysokou dotaci hodin

německého jazyka v české protektorátní škole a podmínky života v okresním městě s velkou posádkou Wehrmachtu na samé hranici Říše, není divu, že znalosti němčiny u značné části žáků posledního ročníku tehdejší hlavní (základní) školy byly takové, že by jim mohla závidět velké většina dnešních středoškolských maturantů. Ani já jsem nebyl výjimkou, mimo jiné také proto, že jazyky mi nedělaly potíže, jak jsem se později mohl přesvědčit na ruštině a angličtině. Bez zbytečného vychloubání mohu říci, že jsem ve svých čtrnácti letech v roce 1945 hovořil plynně německy, bez problémů jsem uměl překládat, ovládal jsem i švabach.

Jenže konec války přinesl i silnou protiněmeckou vlnu, veřejné mínění, politika i učební plány škol zavrhlý výuku německého jazyka a ten ze škol přes noc zmizel. Nastoupila ruština a angličtina a to, co jsme se během okupace naučili, jsme začali rychle zapomínat. Můžeme dnes říkat, že se stala chyba, ale situace byla taková, jaká byla. Historie se ovšem po roce 1989 opakovala a také ruština se z výuky rázem vytratila.

Když jsem potom přišel do německých rodin v Mlynářovicích, museli ze mne mít němečtí spoluobčané určitě legraci. Pletl jsem dohromady německá a anglická slovíčka, mýlil jsem se v členech, zaměňoval jsem časy a mé potíže znásoboval i volarský dialekt, který se podstatně lišil od školské „hochdeutsch“.

Slovenština mi problémy nedělala. Před tím jsem se s ní setkal na letních ozdravných táborech, kam přijížděly skupiny slovenských dětí. Těch několik běžně používaných výrazů, odlišujících se od češtiny, se dalo snadno naučit. Běžně jsem četl slovenskou prózu a často jsem si ani neuvědomoval, že jde o slovenštinu.

Nikdy jsem nepozoroval, že by jazyková rozdílnost mezi mlynářovickými dětmi byla příčinou konfliktů. Ostatně i dospělí, pokud k sobě chovali přátelské city, si vycházeli vsříc a byli v tomto ohledu dostatečně tolerantní.

První žáci

Svět dětí mi nebyl cizí a první zkušenosti z práce s nimi jsem nezačal získávat až jako učitel. Od roku 1945 jsem působil jako vedoucí skautského oddílu, jezdil jsem s dětmi na letní tábory. Později byly mé studentské prázdniny po dobu téměř celých dvou měsíců naplněny prací s dětmi na tzv. rekreačních táborech, které se však od skautských náplní práce příliš nelišily. Rozdíl byl v tom, že zde bylo třeba zlepšovat fyzický stav dětí, proto o stravování pečovaly profesionální kuchařky, a kromě toho byly tábory početnější - o prázdninách v roce 1950 jsem vedl tábor se 160 dětmi. Práce ve škole byla ovšem kvalitativně jiná.

O národnostním složení mlynářovic-ké třídy jsem již psal. Byly zde ještě jiné odlišnosti od současné školy, protože věkové rozpětí jednotřídní školy s pěti postupnými ročníky bylo od šestiletých prvňáčků až po čtrnáctileté téměř vycházející žáky. Nebylo tenkrát výjimkou, že do nejnižších tříd chodily i tak staré děti a nedalo se to udělat jinak. Přistěhovaly se, aniž by byly předtím navštěvovaly školu a musely tedy nějak začít. Kázeňské problémy jsem v Mlynářovicích nikdy s dětmi neměl, ale rozdílný věk žáků vyžadoval i rozdílné přístupy a to bylo někdy při pěti odděleních obtížné, zvláště při mých malých zkušenostech.

Od doby mého působení na první škole uplynulo už více než půl století, ale kdybych se opravdu chtěl rozpomínat, snad bych uměl všechny své žáky pojmenovat. Jak už to bývá, obrazy některých dětí se do vzpomínek zapíše tak plasticky, že ani za dlouhá desetiletí nevyblednou. Mezi výrazné dětské „osobnosti“ patřil František Ernst Tischler, druhák, který se od svých spolužáků odlišoval vážností, ukázněností a rozumovými schopnostmi v tom nejlepší smyslu. Měl to do školy daleko, v Mlynářovicích nebydlel. Jeho otec pracoval v lese a myslím, že jsem se s ním nesetkal. Maminka čas od času do školy zašla, jednou dokonce se stížností na malého Františka. Žádala mne, abych mu domluvil, aby při výuce svého mladšího bratra Jana nebyl tak hrubý, že prý mu vulgárně nadává, když předškolák Jan neumí číst hned celé věty (!) a počítat to, co se učí ve druhé třídě.

Náš rozhovor probíhal v duchu přátelském (vždyť se jednalo o kolegu

učitele), ale dozvěděl jsem se, že malému Honzíkovi učení nejde, neboť „je blbej“, a když jsem zjišťoval, co ho učí z matematiky, dozvěděl jsem se, že tam už je to lepší, že pětimístná čísla sečítá písemně už docela dobře, ale s většími že ještě chybuje. Ať se na mne bratři za toto vyznění rodinných patálií nezlobí, kritika na hlavu mladšího byla tenkrát mnohem razantnější a často jsem si na ni vzpomněl, když jsem musel řešit sourozenecké spory ať již v rodině nebo ve třídě.

S Františkem jsem se setkal na Šumavě ještě jednou. To už jsme se ženou působili v Nové Peci a bylo to v době, kdy se na tehdejších osmiletých středních školách (nynějších základních) konaly na závěr školní docházky závěreční zkoušky. Úřad mne tenkrát pověřil členstvím v jedné ze zkouškových komisí na škole ve Volarech, kam mlynářovické děti obvodem spadaly. Tříd vycházejících žáků bylo více a stejný byl i počet komisí. Zástupce ministerstva školství v komisi (v pedagogické veřejnosti dobře známý dr. O. Pokladník), kde jsem byl i já členem, požádal o krátké přerušení zkoušek, neboť se chtěl podívat do sousední komise, kde skládal zkoušku z českého jazyka údajně mimořádně dobře připravený žák. Výjimečnost byla v tom, že to měl do Volar velice daleko, chodil pěšky a v zimě musel mít pravidelně absenci. Kromě toho od rodičů se mu v českém jazyce pomoci dostat nemohlo. Šel jsem se také podívat, a ejhle, František.

Vzpomínám také na malou Aničku Jungwirthovou, rovněž ze vzdálené samoty, která žila jenom v kruhu své rodiny a škola pro ni byla vlastně prvním setkáním se světem ostatních dospělých. Protože si doma všichni tykali, vykat snad ani neuměla. Napomínal jsem ji: „Andulko, dávej pozor, děti to budou už umět a ty ne“, a ona mi odpovídala: „Vždyť ty mi to budeš říkat ještě víckrát!“ a nakonec měla pravdu, neboť mi nic jiného nezbývalo.

Zmínil jsem se o tom, že různost věku dětí činila výuku obtížnější. Na vztahy v kolektivu třídy to špatný vliv nemělo, spíše naopak. To není žádný objev, neboť tak tomu bylo většinou i na ostatních vesnických málotřídkách. Mné přítomnost starších dětí ve třídě jednou moc pomohla. Dostali jsme pozvánku

z malé pily v Blanickém Mlýně, kam přijelo pojízdné kino, abychom se přišli na promítání podívat. Chtěl jsem to svým žákům umožnit, neboť jakkoliv se to zdá podivné, někteří z nich ve svém životě kino ještě neviděli. Ve Volarech se sice pravidelně promítalo, ale tak malé děti nemohly samy bez rodičů dalekou cestu tam a zpět absolvovat.

Byl podmračený den koncem listopadu. Do Blanického Mlýna jsme dorazili včas, ačkoliv to bylo dost daleko. Film se dětem líbil, mně moc ne, protože v Blanici bylo asi málo vody a tak napětí elektrického proudu, který si pila vyráběla vlastní malou elektrárničkou, stále kolísalo, což se neblaze projevovalo na kvalitě zvuku i obraz. Horší však bylo, že zatímco jsme koukali na film, venku se strhla veliká chumelenice a v krátké době napadlo neuvěřitelné množství sněhu. Navíc se začínalo stmívat. Začal jsem se opravdu bát, že své žáčky nedovedu včas a v pořádku domů. Utvořil jsem z nich zástup, na konec jsem postavil dva nejstarší chlapce a s jejich pomocí jsme nejmenší děti dokonce přenesli po úzkém můstku, aby nám někdo nezapadl do čerstvě navátých závějí. Děti byly nepříznivému počasí a pěší chůzi zvyklé, vesnice neměla jiné spojení, než pěšky. Měl jsem jenom strach, aby se ve strmých stráním nikomu nic nepříhodilo, protože cesta, po které jsme šli, byla nepoužívaná a pomoci bych se zcela určitě nedovolal. Naštěstí to potřeba nebylo.

Mlynářovické děti byly opravdu otužilé, zvyklé práci a nebojácné. Vzpomínám si, jak jsem byl jednou odvolán na jakési dvoutýdenní školení a střídali mne pedagogové z Volar. Každý den někdo jiný. Když jsem se vrátil, vypravovaly mi děti, jak „... jeden den tu učila jedna paní učitelka a najednou se ve třídě objevila myš. Paní učitelka se hrozně lekla, stoupla si na katedru a křičela, aby kdo se bojí, si také stoupl na lavici...“ Její návrh nikdo nepřijal.

Že nás čas od času navštívila myš, jsem později poznal podle toho, že najednou bylo ve třídě nezvyklé ticho. Děti totiž soustředěně pozorovaly nezvaného návštěvníka a myslím, že ho vítaly jako zpestření hodiny. Ono také koukat celé dopoledne na jednoho člověka den co den...

Jak jsem se stal světloňosem

Být negramotný mezi většinou negramotných se dá asi vydržet, ale být negramotný v Čechách v roce 1950 znamenalo pro každého dospělého zcela určitě velký handicap a muselo to vyvolávat pocity méněcennosti. Jak jsem se již zmínil, mlynářovičtí dospělí přesídlenci z Rumunska byli s výjimkou jediného negramotní všichni. Obdobná situace byla i v Křišťanovicích, kde uměli z dospělých psát maximálně dva muži. A tak jsem se rozhodl, že do Mlynářovic přinesu světlo osvěty a dal jsem se do boje proti negramotnosti. Představoval jsem si to jednoduše (jako ostatně i mnoho jiných věcí): zřídím večerní školu, dospělí žáci mi budou vděční, neboť za to nebudou muset nic platit a historická křivda, které se nich dopustily neblahé poměry minulých let, bude v krátké době odstraněna. Za své, aby se nikdo nemohl domnívat, že na tom chci vydělávat, jsem zakoupil další dvě petrolejové lampy, všechny potenciální dospělé žáky jsem řádně pozval na večer do školy, připravil tužky, papíry, slabičkáře a potom čekal. Marně. Nepřišla ani noha.

Když mne přešel vztek a rozmrzení nad touto nevděčností, začal jsem přemýšlet o příčinách, proč se to stalo. Jedním z hlavních důvodů byl stud a strach, aby se jim nikdo nesmál, především jejich děti. Nechtěli si prostě sednout na ta místa, kde ještě před několika hodinami seděly jejich malé ratolesti. V druhé řadě působila i „kontrapropaganda“ jediného gramotného, který se obával ztráty výsadního postavení. Neuměl toho mnoho, ale zatím byl v situaci, že když někdo něco potřeboval přečíst, musel za ním. Byl navíc jedním z nejstarších slovenských osídlenců a tak výlučnost jeho gramotnosti mu v postavení „hlavy rodiny“ jenom pomáhala. Dozvěděl jsem se, že právě on byl horlivým rozšiřovatelem pořekadla o starém koni, kterého již nelze naučit

tahat.

Udělal jsem tedy další pokus. Učení večer ve škole jsem vzdal a pozval jsem je k sobě domů, do svého mládeneckého pokoje v domě č. 10. Sehnal jsem si další stůl, zakoupené lampy jsem rozmístil tak, aby bylo jakž takž vidět. Přišli, jakoby na besedu, ale učit jsme se začali. Ledy byly prolomeny. Zpočátku to šlo ztuha. Chvilku jsme se učili, chvilku se kouřilo, povídalo se - musel jsem zkrátka ze svých naivních představ hodně slevit. Přišli s obavou, že se nenaučí a s nedůvěrou. Vzpomínám na tenkrát ještě mladého člověka, otce čtyř dětí, Pavla Stojku, který mi nabízel láhev rumu jako sázku o to, že pořekadlo o starém koni platí. Neplatilo, aspoň ne v jeho případě. Tento nadprůměrně inteligentní (ale negramotný) člověk se za pět (!) večerů naučil číst. A to, jak říkal „... poznal som iba o, bo to je malé kolečko...“ Kdybych to sám nezažil, nevěřil bych, že to někdo za tak krátkou dobu svede.

Byl bych nerad, aby si někdo přestavoval naše učení jako idylku. Někteří se naučili číst i psát, někteří jenom číst a někteří odpadli. Moje postel fungovala večer často jako odkládací stůl v porodnici, protože mladí manželé měli obvykle již dost dětí a nezbyvalo nic jiného, než aby nejmladší vzali s sebou. Odložili je vedle sebe v povijanech na postel, psali kostřbatá písmena, potili se, kouř se dal u mne krájet. Pokud se někomu zdá divný problém s malými dětmi, musím připomenout, že slovenské rodiny byly velmi početné. Tak například blízko domu č. 10 bydlela rodina Mondeků, kde měli patnáct dětí. Otec Mondeků byl podle vzhledu již vetchý stařík, ale pořád se culil a říkal: „Ještě jedno budě.“ A bolo. Zaručeně jeho, protože děti si byly podobné jako ruské rozkládací matřjošky. Nebyla to výsada Mlynářovic. Moje nastávající žena, která učila v Křišťanovickách, měla v té

době z devíti rodin ve své jednotřídce 27 dětí.

Nemohu říci, že jsem své představy o odstranění negramotnosti beze zbytku naplnil. Přesto mne potěšil dopis jednoho z absolventů našeho večerního sezení, který mi jako voják základní služby a současně otec tří dětí napsal: „... nikdy jsem si o sobě nemyslel, že jsem nejchytřejší, ale tady na vojně vidím, že jsem poslední mezi posledními a to jste mne naučil číst a psát...“ Byl jedním z těch, kteří z moci úřední dostali tak dlouho odmítané československé státní občanství, aby mohli být povolováni do vojenské základní služby. Studená válka v padesátých letech minulého století ovlivňovala život i v našich malých Mlynářovicích.

Za krátkou dobu jsem si odstraňování negramotnosti u dospělých mohl zopakovat jako voják u útvaru v Českém Krumlově, kde mi dali na starost skupinu romských vojáků prvního ročníku, kteří rovněž nikdy nechodili do školy a byli negramotní. Přiznám se, že mi to zdaleka nečinilo takové potěšení, jako v Mlynářovicích a myslím, že ani výsledky nebyly srovnatelné s tím, čeho jsem dosáhl ve světle petrolejových lamp v Bohem zapomenuté víscé uprostřed šumavských kopců a lesů.

Mezi mými slovenskými sousedy jsem se při dlouhých debatách snažil i o to, abych je přesvědčil o neexistenci duchů, babiček, které po smrti přicházely do světnic uklízet za nepořádné mladé hospodyně, o tom, že měsíc není lívanec, nýbrž koule a ještě o mnohém. Upřímně se přiznávám, že jsem mnoho úspěchů neměl. Nepodezřívali mne ze lži, ale neměl jsem na podobná tvrzení věk. A to jsem si, prosím, nechal narůst knír, abych vypadal starší, ale stejně to nepomohlo!

Pokračování v příštím čísle VZ

Z volarských statistik

K 31. 12. 2008 bylo přihlášeno k trvalému pobytu ve Volarech 3 914 občanů.

V roce 2008 se narodilo 47 občanů a zemřelo 35 občanů.

Odstěhovalo se 79 občanů a přistěhovalo se 67 občanů.

Zprávičky z Volarského domečku

březen 2009

7. 3. 2009

KARNEVAL NA SNĚHU

v sobotu od 13.00 do 16.00 hodin
ve spolupráci DDM Volary a SKI
KLUB ŠUMAVA Volary.

*

11. 3. 2009

VÝCHOVNÝ PROGRAM PRO ZŠ

od 10.00 do 12.00 hodin v DDM

*

18. 3. 2009

VÝCHOVNÝ PROGRAM PRO MŠ

od 09.00 do 12.00 hodin v DDM

20.- 21. 3. 2009

JARNÍ ČTENÍ V KNIHOVNĚ A NOCOVÁNÍ V DOMEČKU

Přihlášky do 16. 3. 2009, cena: 70,- Kč

26. 3. 2009

JARNÍ TVOŘIVÁ DÍLNA "Velikonoce svátky jara a sluníčka"

Ve čtvrtek od 16.00 hodin

Cena: 15,- Kč za každého účastníka

S sebou: březové proutky, vyfouklá
vajička, stuhý a mašle, jarní zdobení
(kytičky, berušky, kuřátka...)

Srdečně všechny zveme

Lída a Vladka

Nebojte se vysvědčení...

Akce "NEBOJTE SE VYSVĚDČENÍ, MÁME PRO VÁS PŘEKVAPENÍ" proběhla letos již podruhé.

Děti během pátečního prázdninového dopoledne 30. ledna hledaly cestu z bludiště, malovaly obrázky, řešily test o Karlu Jaromíru Erbenovi a ve spolupráci s městskou knihovnou v dětském oddělení hledaly jednotlivé kapitoly

z knih tohoto spisovatele. Knihovnice Ladislava Škrnová dohlížela na správný výběr díla a rozdávala zajímavé ceny. U babičky Jaroslavy Novákové každý hledal již zmíněnou cestu z bludiště a ve výtvarné klubovně děti malovaly obrázek na téma Karneval. Každý si svůj úkol splnil velmi dobře. Snažení dětí jsme zakončili malou diskotékou.

Všechny děti přinesly s sebou svá letošní pololetní vysvědčení. S touto akcí jsme začali v loňském roce. Cílem je ukázat dětem, že vysvědčení se bát nemusí, naopak, výsledky jejich práce ve škole jsou důležité a vždy je za co děti pochválit.

Vladka Laschová,

PVČ- DDM Prachatice, prac. Volary

Nabídka letních táborů DDM Volary

v roce 2009

Název tábora: MŮJ PRVNÍ TÁBOR /letošní novinka/
Místo, ubytování: České Žleby - školící zařízení VOŠ a SŠP Čáslav
Termín: 30. 6. - 3. 7. 2009
Cena: 1.080,-Kč
Hlavní vedoucí: Ludmila Haklová

Zaměření: Pro děti, které jedou poprvé na tábor (mimo domov).
Rekreační činnosti v přírodě - vycházky do přírody, kolektivní sportovní a společenské hry na louce, táborák, tvořivé činnosti v přírodě i v klubovně, krmení zvířat (divočáci v ohradě, ovce, koza, psi,...), jízda na koloběžkách, stolní tenis, večerní hra se světýlky

Pozn.: tábor může mít návaznost na další celotýdenní tábor - děti odjedou v pátek domů a hned v neděli mohou nastoupit na celotýdenní tábor rovněž v Českých Žlebech - děti si mohou nechat své věci přes víkend v ubytovacím zařízení.

Název tábora: **MŮJ POSLEDNÍ TÁBOR** / letošní novinka /
Místo, ubytování: České Žleby - školící zařízení VOŠ a SŠP Čáslav
Termín: 30. 6. - 3. 7. 2009
Cena: 1.080,-Kč
Hlavní vedoucí: Vladimíra Laschová
Zaměření: Pro mládež ve věku 15 - 18 let.
Komunikativní, důvěřivé a sociální hry, sportovní činnosti, fotografování v přírodě i činnosti během tábora, tvořivé činnosti (výroba šperků, encaustika, filcování, batikování a jiné techniky)

Pozn.: tábor může mít návaznost na další celotýdenní tábor - děti odjedou v pátek domů a hned v neděli mohou nastoupit na celotýdenní tábor rovněž v Českých Žlebech - děti si mohou nechat své věci přes víkend v ubytovacím zařízení.

Název tábora: **ŽLEBÁK**
Místo, ubytování: České Žleby - školící zařízení VOŠ a SŠP Čáslav
Termín: 5. - 12. 7. 2009
Cena: 2.500,- Kč
Hlavní vedoucí: Ludmila Haklová
Zaměření: Pro děti a mládež ve věku od 7 do 18 let
- **pěší a cykloturistika** (Mechový potok, Nové Údolí, Stožec, Stožecká kaple, Lenora, Dobrá,...) - dítě s sebou může mít vlastní kolo v bezvadném technickém stavu (kolo ale není podmínkou - dobrovolné rozhodnutí dítěte)
- **lidové tradice** - pečení chleba v peci v Lenoře
- **možnost kontaktu se zvířaty a krmení zvířat** (divočáci v ohradě, ovce, koza, psi, ...)

Celotáborová hra "Žlebák":

- **kolektivní sportovní a společenské hry** na louce, na hřišti, v klubovnách
- **táborák, noční hra, hledání pokladu, táborová olympiáda, karneval**
- **tvořivé činnosti** v přírodě i v klubovně (filcování, encaustika, ...)
- **ukázky šermu, práce PČR a SDH Volary**

Pozn.: Tábor může mít návaznost na předchozí dvě krátké pobytové akce a to: Můj první a Můj poslední tábor (30. 6. - 3. 7. 2009). Každá akce je zvlášť financovatelná a to z ekonomických důvodů, aby mohly jet na tábor i děti, jejichž rodiče si nemohou dovolit zaplatit delší pobyt.

Dalším důvodem možnosti prodloužení respektive návaznosti dalšího tábora byla i poptávka ze strany dětí i rodičů o delší pobyt.

Název tábora: **BOUBÍN**
Místo, ubytování: Zátoň, chatový tábor
Termín: 16. 8. - 26. 8. 2009
Cena: 2 990,- Kč
Hlavní vedoucí: Vladimíra Laschová
Zaměření: Pro děti od 6 let "**ZATOČÍME S NUDOU**"
- **výtvarná činnost** /zaměřená na maximální využití přírodních materiálů - tkaní v přírodě, výrobky z keramické hmoty, malování kamenů, atd./
- **táborové hry:** **Utkání národů,**
Večerní hra Hledání chrámů,
Celý rok za jeden den, atd.
- **pěší výlety** /k Vltavě - hry u vody, Boubín, Zátoň, .../
- **ukázky práce PČR a HS**

V areálu chatového tábora Boubín je bazén, hřiště na odbíjenou a kopanou, prolézačky, přírodní ohniště s možností posezení a opékání vuřtů atd. V případě nepříznivého počasí je v centrální budově k dispozici - klubovna, s možností promítání natočených záznamů a prezentaci digitálních fotografií pořízených během pobytu.

V prostorách Městské knihovny Volary proběhne od 9. 3. do 20. 3. 2009 výstava

POEZIE V KRAJCE - KRAJKA V POEZII

Unikátní putovní výstava, jejíž expozice obsahuje vítězná díla stejnojmenné celostátní soutěže krajek, kterou v roce 2006 vyhlásila Městská knihovna Sedlčany, Sdružení Krajka, SKIP (Svaz knihovníků a informačních pracovníků) a nakladatelství Paseka.

Výstavu tvoří krajky, realizované kteroukoli z následujících technik: paličkováná, šitá, jiné textilní techniky, papír. Tematicky díla čerpají z textů poezie.

Putovní výstava vystřídá od září 2007 do září 2009 na třicet knihoven po celé České republice.

Výstava je přístupná v provozní době knihovny.

Novinky v knihovně • Novinky v knihovně

Stehen King: SVĚDECTVÍ

Syrový postapokalyptický román Svědectví Stephena Kinga je řazený k autorovým nejlepším dílům. Rozehrává v něm již mnohokrát zpracované téma boje s katastrofální epidemií nevléčitelné nakažlivé choroby, která má zde podobu "superchřipky," vyvinuté ve vojenských laboratořích. Experiment se však vymkne kontrole a nákaza vyhubí takřka celé lidstvo. Hrstka těch, kdo přežili, se dělí na dvě skupiny, jedni se uchylují k laskavé matce Abigail, která je oslovila ve snech, druzí směřují do náručí Temného muže. Kingův román vrcholí jako klasický souboj mezi Dobrem a Zlem, v němž lidem zůstává role figurek na šachovnici hry o svět. King si

v knize pohrává se svým oblíbeným tématem předurčenosti, kterému se věnoval i v dalších románech jako Mrtvá zóna, To nebo Temná věž

Iva Pekárková: KULATÝ SVĚT

Román inspirovaný autorčiným pobytem v uprchlickém táboře.

Alexandr Jakovlev:

RUSKO PLNÉ KŘÍŽŮ

Autor, který působil jako Gorbačovův poradce a je označován za "otce ruské perestrojky", sepsal knihu o hrůzách bolševického teroru v Rusku na základě mnohaletého studia příslušných dokumentů. Publikace přináší o tomto období řadu šokujících informací.

Christopher Paolini: BRISINGR

Dlouho očekávaný 3. díl fantasy série.

Přísahy, zkoušky oddanosti, mocné síly se střetnou... Bitvou na Hořících pláních boj s Královstvím zdaleka neskončil a zdá se, že v nadcházejícím střetu bude Galbatorixův Jezdec mocným protivníkem. Eragona se Safiírou proto čekají další zkoušky v boji, ale v příběhu už nejde jenom o ně... Stejně jako Eragon a Eldest, i Brisingr je plný napětí, nečekaných odhalení a zvratů, ve kterém nechybí ani Safiřin něžný humor.

Pro dívky je připraven nový dívčí román **Lenky Lanczové POTÍŽISTKA.**

Těšíme se na vaši návštěvu

Vojenská zdravotní pojišťovna

nabízíme zdravotní pojištění u jedné z největších zaměstnaneckých zdravotních pojišťoven

- komplexní služby všem našim pojištěncům
- příspěvek až 43 000Kč vzorové rodině s dětmi
- balíček výhod pro studenty
- přispíváme na nejrůznější očkování
- **NOVINKA** - každý nový pojištěnec dostane **nejen** 1000 Kč na preventivní zdravotní péči, ochranné pomůcky pro sport **ale i** na přepážce nebo u externích prac. obdrží **AUTOLEKÁRNIČKU**

Bližší informace o pojištění u VoZP ČR poskytneme na tel. 387 783 110, najdete je též na www.vozp.cz včetně tiskopisu přihlášky.

Kontaktní adresa: Vojenská zdravotní pojišťovna ČR, Česká 24, České Budějovice, 370 04, e-mail: pob-cbu@vozp.cz

Hledáme smluvní pracovníky – vhodné i pro studenty a ženy v domácnosti

**Městské lesy
Volary s.r.o.
nabízí k prodeji**

**PALIVOVÉ
DŘEVO.**

**Zájemci se mohou
hlásit na telefonu**

724 633 170.

KINO VOLARY

Náměstí 27, Volary

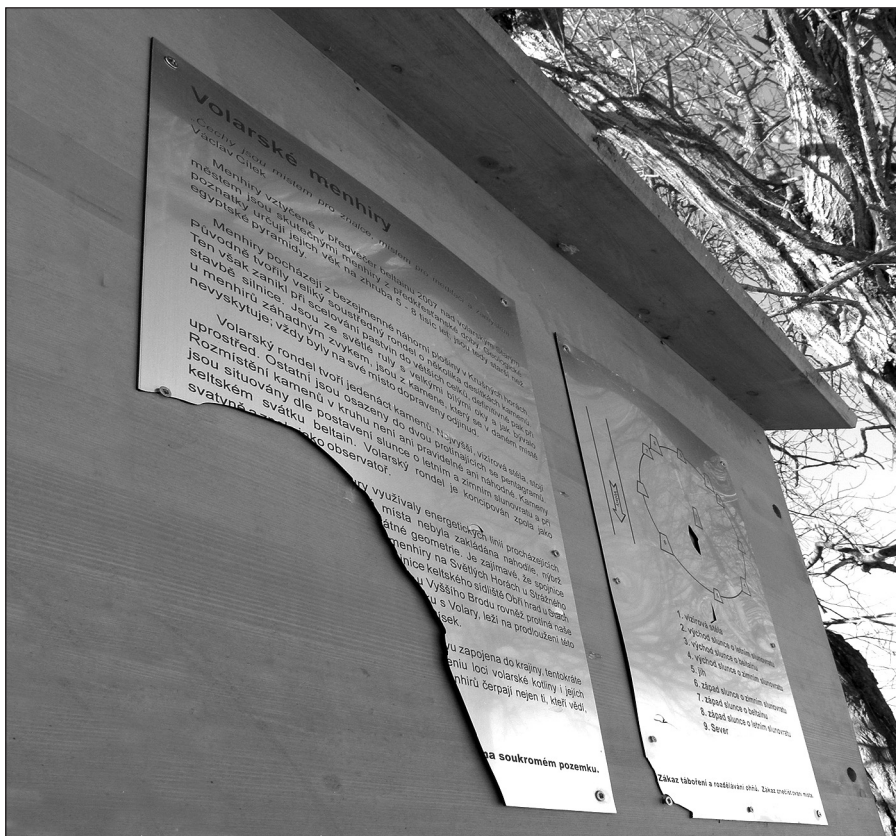
Březen 2009

7. 3. v 17.00 a 20.00 hod. sobota
MADAGASKAR 2
Animovaná komedie USA pro celou rodinu (dabing)
Vstupné 40,- Kč, 85 min.
Pokračování životních osudů hrdinů z "1" tentokrát v divoké Africe.
14. 3. ve 20.00 hod. sobota
SNĚŽENKY A MACHŘI PO 25 LETECH
Nostalgická komedie.
Vstupné 60,- Kč, 104 min.
Co uděláte, aby se vaše platonická láska stala skutečnou.
21. 3. ve 20.00 hod. sobota
HELLBOY: ZLATÁ ARMÁDA
Akční film USA (titulky)
Vstupné 60,- Kč, 120 min.
Od 12 let!
Zachránit svět je hrozná dřina.
28. 3. ve 20.00 hod. sobota
ČESKÁ RAP-UBLIKA
Hudební film ČR.
Vstupné 50,- Kč, 87 min.
Od 15 let!
První celovečerní film o českém rapu.

Změna programu vyhrazena!

**Prodej vstupenek je hodinu před promítáním!
Ve vstupném je zahrnut poplatek ministerstvu kultury a OSA.**

Tydýt

*Zničené desky u menhirů. Stalo se o Vánocích.
(Desku zaplatily a pořídily Městské lesy Volary) Foto Roman Kozák*

Připravujeme

V pondělí 2. března 2009
od 17.00 hodin se bude konat
**SETKÁNÍ VEDENÍ MĚSTA
S MÍSTNÍMI SENIORY**

ve společenském sále radnice.
K tanci a poslechu bude hrát
Standa "Drobek" Schwarz

*

NEZAPOMEŇTE !!!!

Dne 7. 3. 2009 ve 20.00 hodin jdeme
na **PLES DÁRCŮ KRVE,**

do společenského sálu města. Hudba
Rock band Netolice, dárci krve vstup
zdarma, tombola za babku, dobré pivo,
něco na zub. Na přivítání malý hudební
dárek pro náročné.

Těšíme se

Manželé Neumanovi

*

V úterý 24. března 2009

od 18.00 hodin Vás Město Volary
zve do společenského sálu radnice
na klubový pořad

TOULKY STAROU ŠUMAVOU.

Vstup volný

*

Taneční škola

DANA A ALFRED BOLKOVI

Vás zvou k 1. tanečnímu kurzu
"DISCOFOXU" ve Volarech. Tento
tanec je již dlouhou řádku let populární
v mnoha zemích světa. Svou dynamič-
ností a bohatou figurací je oblíben
nejen u mladých, ale věkem i "pokro-
čilejších" tanečnicků a tanečnic. Věková
hranice nehraje skutečně vůbec žádnou
roli, neboť radost z tančení je u každé-
ho z nás přece stejná!

Nabízí Vám 5 večerů ve společenském
sále Města Volary, od 6. do 10. 4. 2009,
první večer na "zkoušku" zdarma!!!

Připravujeme

Krátce

Na přelomu ledna a února byla nově
otevřena maloobchodní prodejna masa
a uzenin z produkce firmy Zefa Volary
s. r. o. Prodejna je přímo v areálu jatek
na Brixových Dvorech.

Úspěšný fotbalový dorost

Volarský dorost byl úspěšný na turnaji v Oseku. V krásné moderní hale na umělé trávě sehráli kluci velmi solidní zápasy. Zejména utkání se strakonickým "áčkem" byl vynikající. Kluci odvedli výbornou práci a zahájení zimní přípravy se jim povedlo. Hrál se sice již mezi vánočními svátky, ale i tak je třeba klukům poděkovat za vynikající druhé místo v těžké konkurenci.

Turnaje se zúčastnili týmy: Doubravice, Strakonice I, Strakonice II, Osek, Sousedovice, Štěkeň a Volary. Hrál se systémem každý s každým. Hrací doba 1 x 15 min. Tým dorostu Tatranu Volary obsadil v konečném pořadí 2. místo jen o skóre za týmem Štěkneš.

Sestava Tatranu Volary: Filipčík Pavel - brankář, Richter Hynek, Richter Tomáš, Tasáry Karel, Lacina Luboš, Švarc Michal, Muzika Martin, Dyba David, Tůma Vlastislav.

Jednotlivé výsledky:

Tatran Volary - Strakonice II 0 : 0
- Štěkeň 1 : 0

(gól Lacina Luboš)

- Strakonice I 0 : 1

- Sousedovice 3 : 0

(góly Tasáry Karel 2x, Dyba David)

- Doubravice 1 : 0

(gól Richter Hynek)

- Osek 3 : 0

(góly Tasáry Karel 3x)

Tabulka:

1. Štěkeň	13 bodů	16 : 5
2. Volary	13 bodů	8 : 1
3. Strakonice I	10 bodů	7 : 8
4. Strakonice II	7 bodů	8 : 6
5. Sousedovice	6 bodů	9 : 15
6. Doubravice	5 bodů	9 : 13
7. Osek	4 body	5 : 14

Nejlepší brankář Filipčík Pavel Tatran Volary (1 gól).

V únoru již fotbalový dorost Tatranu Volary zahájil program přípravných zápasů, a to 21. 2. s oddílem Nebahovy, další zápasy se konají 8. 3. s Volyní (na umělé trávě ZŠ Národní v Prachaticích), 14. 3. ve Čtyřech Dvorech a 22. 3. s Loko ČB (opět na umělé trávě ZŠ Národní).

Ladislav Beran a Hynek Richter ml.

Pozvánka na přátelské zápasy v Prachaticích

Tatran Volary sehraje v březnu před zahájením jarní části soutěže přátelské zápasy v Prachaticích na umělé trávě

ZŠ Národní. V neděli 15. 3. budou souperem Tatranu Lhenice a 22. 3. Horní Planá. Oba zápasy se hrají od 14.00

hodin. Půjde o poslední test před zahájením jarních záchranných bojů.

Ladislav Beran

Stolní tenisté bojují

Zatímco fotbalisté mají stále přestávku, ostatní sportovci nezahálí. Jedním z oddílů Tatranu Volary jsou stolní tenisté. Při psaní těchto řádek měli před ukončením základní části a chystali se na vyřazovací boje. Oddíl stolních tenistů patří stále mezi jedny z nejlepších na okrese. Borci s mechovou pálkou a celuloidovým míčkem mají letos perfektní sezónu a pohybují se na špici soutěže.

Výsledky jednotlivých utkání Tatranu Volary s:

- Most. Jeřáby Prachatice	11:7 a 9:9
- Slávia Prachatice	15:3 a 15:3
- Vimperk B	15:3 a 15:3
- Ederstav Prachatice	11:7
- Zálezly	15:3 a 13:5
- Netolice A	9:9 a 13:5
- Vimperk A	11:7
- Lhenice	15:3

Volarští stolní tenisté hrají v tělocvičně II. stupně a jejich utkání stojí za to zhlédnout. Přijďte proto hráče Tatranu Volary povzbudit.

Tatran Volary stolní tenis reprezentují: Jan Havel, Karel Hrdonka, Jaroslav Steinbach, Pavel Vostřez, Karel Veselovský, Josef Brežňan a Jan Šebest.

Ladislav Beran

Dne 12. 3. 2009

začíná na plaveckém bazénu

"Kurz pro dospělé neplavce"

Všechny, kteří se chtějí naučit plavat a tím překonat strach z vody, rádi přivítáme každý čtvrtek v 19.00 hodin.

Kurz obsahuje 10 lekcí a stojí 400,- Kč.

Informace na tel. 739 781 090 - p. Dočekalová

Souhrn počasí za měsíc leden 2009:

Minimální teplota: -19,3°C dne 9. 1. v 8:10 hodin

Maximální teplota: +6,3°C dne 18. 1. v 14:10 hodin

Průměrná měsíční teplota: -5,0°C

Úhrn srážek: 11,6 mm

Maximální náraz větru: 14,8 m/s dne 24. 1. v 0:10 hodin
(tj. 53,3 km/hod.)

Počet dní se sněhovou pokrývkou: 31

Maximální výška sněhu: 7 cm